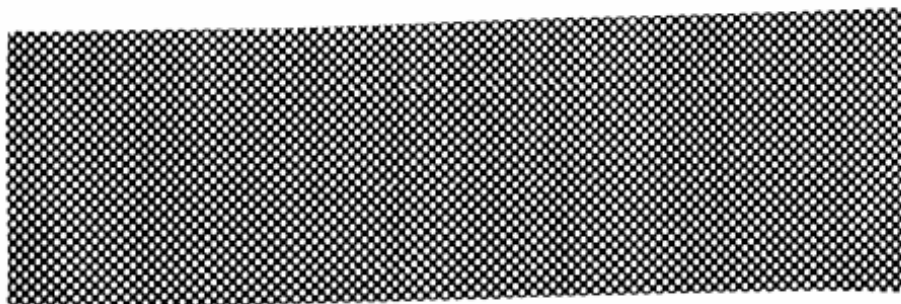

אהריו בא גיורא - לשאול על בחירת רב - גורן או סולובייציק. אמרתי לו
טאין בדנתי להתערב. אגב כיסיתי מסנו להפגש יחד עם אשכול וספיר כדי לעבד הכניח
של הקמה מפעלי חקסיה גדולים כנגב - בעיקר הימייס ויצורי ככרות - מכסף ההלוואה
הגרמנית.

- בערב ביקרנו אצל עמוס ורננה. עוד רננה צולעת, אבל מצבה משתפר.

20.8.60

בהשע בא אצלי סופר הטיימס ההודי - עחוננו מופיע בניו-דלהי ובבומבי.
חכעתי השחוממות על יחסו של נהרו לישראל שאינו הולם עמדתו הנייטרלית המוצהרת.
הוא שלני על סיכויי שלום ומיזוג גלויות. חסברתי לו ההישגים והקשיים בשטח
מיזוג גלויות. מה שעושים בחי הספר והצבא בנידון זה, ואשר לסיכויי שלום אינם
קרובים מסני: חסיכת בה"ם לנאצר /הזרמה נשק, אמביציות של נאצר להשתלט על כל

העולם הערבי והכחדת ישראל הוא רואה כאחד האמצעים. התבצרותנו הפנימית, רכישה ידידים באסיה ובאפריקה ובמח"ה עצמו (פרס והורכיה) יביאו במטח הזמן להפסקת יחסי האויב. אילו היו יחסי מזרח ומערב משתפרים היה זה טקל, אבל אני קצת פסימי ביחס לסיכוי זה, אם כי בהרחש אשהו ביחסי רוסיה וסין כאילו כרץ רב) ואולי זה יביא לידי טפור.

- בערב חוג הנך - בן צבי הרצה על שילה, עמדתי על שלשה ילביב בהיסטוריה הקדומה שבה שימשו שלשה אמצעים מרכזיים: מימי האבות ועד יוצאי מצרים, ועד בכלל - שכן העיר הקדומה, מחזרה יוצאי מצרים עד המלוכה - שילון. מימי כיבוש ירושלים ע"י דוד - ירושלים. הסכסוך עם הסורונים בא רק לאחר גלות בבל.

- מיטר סוף סוף נפגש עם גיורסל, קיים שיחה לא רעה (בעזרת ההורגסן) אבל העיקר לא השיג: גיורסל אינו רואה טעה זו כשרה לשלוח שגריר. רוצה גם בדידות עם ארצות ערב.

21.8.60, יום א'

בבוקר ישיבה ממשיכה מוקדמת בעיקרה לבעיה חמורית. העמדתי להצבעה נסיונית הצעתי על מוסד מוסכם שיכריעו בכל חילוקי דעות של שכר וחנאי עבודה בין הממשלה ובין מורים, רומאים ועובדי מדינה. כולם הסכימו פרט לבן אחרון ומע"ם, גולדה נמנעה.